

Ёшлик бебаҳо фәйт, яйни инсанинг айни ўйнаб-куладиги даравидир. Рухан ва жисмонан солом ёшлар ана шу күзий фурсатдан фойдафаниб, қасб-хўнтар ўрганишиади, бўлим чўккиларини забт этинига ҳаракат қилиниади. Бу эса уларини гаётда ўз ўринларига эга бўлиниларига замин яратади. Зоро, пойлевори мустахкам бино узок йиллар қад ростгиаб турганидек, ёшликда олган билим хам тоини гаётгананга накнди. Минг афеуселар бўленик, барча ёшлар хам бу гаёттий ҳикматга амал қилишмайди. Қадди дол ота-опанинг эланорт олдида боин этилиди. Қуйида ана шундай тўқликка шўхли қилиган ишни навқирой йигитнинг кора қызинилари ҳакида ҳикоя қиласми.

Қасб-хўнтарини гаётини йўқ Камолиддин ёзициниа йигирма уч баҳорин каршилаши. Бундан тўрт йил мукассам судининг кора курсенсанга ўтириб, ташба-тазару киришади. Жинот оламишаги хамтовори Абдулла хам ундан сира қониммайди. Бор-йўғи йигирма ёника кирган бу йигитчанинг хам гаёт юйнида «кора излар» пайдо бўлди. Бу этини жунжиктирадигин жиоят изларишир.

Тавбасига қалимаган бу иккя йигитнинг камоҳонасан чиқиб хам авси кирмади. Бир иншини бенини тутиб, ота-опанига караний, гаётда ўз ўринини тоший, дейинимсан. Иккакасинин хам қарб луғатига уят, адишина, меҳр деган сўнгар анқонини урути. «Атроф» корая бошлагане, кўзини лўқ қилиб, ота-опасидан пул сўрайди. Тонган жойнари бар, дисковетка, яримжонич қигишир...

Камолиддин кун бўйи ўйнади бекор ўтириб, юрани сикиши. Куз ўнгиди сенганинг қизинин сиймоси гаёвданади. Уни сониганини ҳис қилиди. Кийиниб, унинг хузурига ошикди. Гўноти хам уни табасум бишган кутуб олди. Чой даммади. Кичининда лиқончишарга торт олиб келини. Севининглар бир-биринга тикишиб, мажси тишини ғрадиган тортии бенини. Кеч туши бозлаган, унар хайржанини. Онихонадан чиқаётган Камолиддин қизини кўзини шамгалат қилиб, стол устидаги ишоқин аста қўйтига солди. Кейин тўништўр «Рағуғ» помидор бар диско текага келиди. Жинотишиб ўйнётган қизиши кўриб, кўзлафи ёди. Шўхлик қўниб, уларга гап отди. Ўртоқлари Райрат ва Абдуллани кўриб, чехраси ёриши. Бир иншиа ароғин ўртага қўйиб, баҳам кўриниди. Конишири қайнаб кетган йишилар кишифни ўйнига тортниши. Оёқлари холдан тойғач, ўйнанди қайнабни иззот қилиниди. Такси унлашиб, аввал Райратни ташлаб ўтишиди. Нўл-йўлаки Абдулланинг фикри ўзгариб, бирорта жононининг кўйинида кўнилхунлик қилишини истаб қолди. Унини бу қарорини Камолиддин жон деб кабул қилини. «Жигули» ўйнанинни ўзгафтаририб, Худоёрхон кўчасига бурниди. Йигитлар кўйқаватини ўйнинг ондига тушиб, ҳайдовчина «ака, бироз кутуб туринг, хозир чиқи-

миз», дейиниши. Камолиддин билди Абдулла ўзаро ишимларнидир ичирлаб, иккичи қаватга кўтарнишицар. Абдулла ўнг томондаги ёшликни охиста тасвирлатди. Йигитнидай аёл қишининг «ака керак?» деган ёкимию овози ўшиштиди. Йигитлар ёнук очинини ҳам кувасади, ёнини каттик ҷағара, хонага бостириб кирдилар. Иккоби ҳам гирт маест, обинада зўрга турар, оғзидан ароғини балбўй ҳиди аниқиди. Аёл унини турқиздан кўркиб, тили қалимага келимай қолди.

-Мен сизларни танимсанман. Аданиб қолмадигизларми? дудукстаниб сўраши аёл.

-Хо-о-о, ҳам кўтарини ширга боенб; бигани танимай қолбайрами? -Абдулланинг кўнгари сузивиб, дени дед чайкшарди. -Уканин сенинг оғдинга келло-кетинин жура яхин бизман. Сенин жиниб д.

Аяжон ёрдам бер

лар сарифиётганидан хам ҳабарим бор.

-Нима пар ленини? -елка қисди аёл. -Мен хеч че, осага тушунмадиман. Ким, қанака дозлар ҳакими ганирояни? Уканинине, уртоғизни олаб кетини. Жудаҳам маест эканлар, -аёл Камолиддинга юзаниб, ишникое қилиди.

-Ўзиниг тўлтильб ҳолма, -бахир. Абдулла. -Инан бўлсан ҳам ҳунарни кечида. Мана бу таъси ҳажир хам уканинни кепини бўлса керад? -Абдулла аёл бўйинида 256 фод сўзиник тилла зағижирни уйб олди.

-Бузадай қаснинг ҳакими из йўқ! Мен сизларни уканинини танимаймади. -Аёл дардаг қеттираб, йигитлаб коборди.

Шоиқин-суронни линтиб, кўнин холадан унинг ўн бир яшар ўзни ютуриб чиқди. Йўлакда потанини йигитларни кўриб, рантин «куй» уди. «Аяжон, буар ўтими?» деб сенасиниёт этганинг ёниниди.

-Камол, динлага кўксақ ҳоликка ўхшаб турибсан? Бозани олаб, тарни ҳонага ўтди. Мен ишни билни ташвишиб олди.

Абдулланинг бурутига бинсан Камолиддин боланини Кафавинига қарамади ўнни бинка ҳонага олаб киради. Сардор ғаммини оғдинга борғанди «деб ҳархана ташди».

-Жим бўл! Бўлсанса оғзиниги йиртмади, -унга дўк урад Камолиддин. -Ўзи жон хонаги титқизсанга суниди. Сардор чиқиб мадди.

-Нима қидирканни ўйнимиздан? Ўтришак қаснини ўзимизсанми? Тезроқ чиқиб кетинида шу дарзни ташлаб бўлди. иниришти.

Мунгакекиниа солганинг акет уртанини, денинг ганирини Камолиддинга ёкмади. У болганини нозик бўйиндан тишира бўйиб олди. «Чанданнини учирасанми, йўқми?» деб, ўйнадан ишоч чиқарди. Сардор ўнин бақуват ҷангишидан кутуҳом май, интиратаб қозои. Раҳм-шифкат нейнини жишишади.

Ингич шунгуб қўйиш йигит ўзиги ташинади. Болакашининг кўкрази Сардор, саҳжон, ёрдам бернишини ташинади. Кўтари қонига сеннинг оғдинга бозгидан бозганини танишини ташинади. Аниқиридан санниб оғзи. Ўзиги ташинади. «Легини тағизиб, то даҳнитни ташинади. Ўзиги ташинади. Болакашини ташинади, жону жаҳонни ташинади. Болакашини ташинади. Ўзиги ташинади.

-Котир! Конхур! Бозишини ташинади! Узиди нима каснини ташинади. Котирга беҳдири қўйлари бозиги ташинади турдай Камолиддинга ташинади. Йигит Котирни бўр ғиб, ташинади таъир эди. Аммо бунига унинг ўзиги Конига кадо лаш ишоқуни ташинади. Абдулла ўртоғини турдай ташинади.

-Инкенин қанака ўзиги ташинади. Гашкоб қозади. Оёқ-қўйи ташинади, кўнилхунлик ташинади. Ҳой, ким бор? Бозиги ташинади. Конишири ташинади. Котирни ташинади. Ўзиги ташинади. Ўзиги ташинади. Бир тегуноҳ боланини ташинади. Ўзиги ташинади. Болакашини ташинади. Ўзиги ташинади. Қуёни бўлинганди. Онинни ташинади. Ўзиги жонеён ташинади. Котирни ташинади. Кониги ташинади. Ташинади. Ўзиги ташинади. Кониги ташинади. Абдулла ўртоғини ташинади.

-20 йил, Абдулла, -бахир. -Махрум қонига ташинади. Аниқиридан кўниб-ўрганастаги ташинади. Махрум қонига ташинади.

-Р.С. -Аниқиридан кўниб-ўрганастаги ташинади. Фарғона вилоятини ташинади. ДПСК.